

[Kjær.]

hænde — bliver sagt op og kommer til at staa uden Erhverv og vil være henvist til deres Opholdskommunes sociale Forsorg.

Jeg har nævnt disse Ting, ikke fordi de er de eneste, der kunde nævnes — der kunde være Grund til at nævne adskilligt andet —, men jeg har nævnt dem, fordi jeg mener, at de viser, i hvilken Retning vore Betæneligheder gaar, og i hvilken Retning vi ønsker, det Udvalgsarbejde, som i Fjor paabegyndtes, skal kunne fortsættes. Til dettes Fortsættelse baade paa de her fremførte og paa andre Omraader kan jeg tilsige vor Medvirken.

Korsgaard: Paa Tingets Bord ligger der i Dag 3 Skatteforslag til Forhandling. Man kan vel nok sige, at man efter Landstingsvalget har været lidt usikker med Hensyn til, om disse Forslag vilde fremkomme eller ikke, og jeg synes ogsaa, der har været nogen Begrundelse for denne Usikkerhed. Statsministerens Forhaandsaabningstale i Studenterforeningen maatte snarest forstaas saaledes, at man ikke vilde fremsætte Forslagene nu; en af den højtærede Finansminister fremsat Udtalelse her i Rigsdagen i Forbindelse med Finanslovbehandlingen gaaende ud paa, at den eventuelle Skattekommission maatte kunne arbejde hurtigt, maatte lade formode, at det ikke var Hensigten at fremsætte Forslagene nu. Det faktiske er altsaa nu blevet, at Forslagene er fremkommet, og rent principielt maa jeg antage, at naar Forslagene er fremsat og vel sagtens mere eller mindre har været i Forbindelse med de Partier, der staa bag ved Regeringen, saa er det ogsaa givet, at de vil blive gennemført.

Tiden faar vise, om denne Opfattelse er rigtig eller ikke, men et er givet, hvis det ikke bliver lavet om, at det er Hensigten at nedsætte en saakaldt stor Skattekommission, en Kommission, der altsaa skal tage hele Beskatningsproblemet, saavel om den indirekte som direkte Skat, op til en samlet Behandling. Paa et Tidspunkt, da man er fuldkommen overbevist om, at dette vil man gøre, kaster man ud, jeg kunde fristes til at sige i Grams, en fuldkommen Omvæltning af Beskatningen. Man kan ikke paa nogen Maade hævde, at dette ikke er et radikalt Værk; tværtimod. Det er saa ungdommelig spændstigt, som saadant noget kan være, akkurat saa ungdommeligt, som det maa være, naar man overhovedet ikke tager Hensyn til den Tilstand, hvori man befinder sig, og slet ikke regner med den Tilstand, man ønsker at komme i.

Dette at lave om paa Skatter overhovedet maa set ud fra en alvorlig Betragtning ifølge Sagens Natur altid være betænkeligt. Enhver Skatteordning indstiller sig uvægerligt i Løbet af en vis Aarrække paa det, jeg vil kalde en vis Ligevægtstilstand, hvor det i alt Fald kan medføre en meget betydelig, og som det synes mig, meget uretfærdig Forskydning pludselig at lave om paa disse Ting. Naar man f. Eks. ser paa Forholdet mellem Nabokommunen og en større Kommune, er det klart som Dagen, at den, der har valgt at bo i Nabokommunen, har taget alle paa det daværende Tidspunkt for ham bekendte Faktorer i Betragtning. Han har ønsket frisk Luft; det kalder paa, at han vil flytte ud. Han kan maaske der faa en lav Skat; det kalder paa det samme. Omvendt faar han ved at skulle tage fra det fjerne Sted ind til sin Arbejdsplads meget ofte en Transportudgift; det trækker til den anden Side. Ogsaa er det højest sandsynligt, at den Husleje, han kommer til at betale i den nærvæd liggende By, bliver højere, dels fordi der maaske her er Tale om Villabebyggelse, dels fordi det nu engang er dyrere at bo i et Hus, hvor i alt Fald kun faa Familier bor, end i det, man kalder en Kaserneejendom.

Alt dette har mere eller mindre været taget under Overvejelse, og der er tilvejebragt en Tilstand, hvor den paagældende, alt taget i Betragtning, altsaa ikke mindst i Tilbøjeligheden til at komme ud i det frie, har ført ham til at tage derud. Saa kommer man med Skatteforslag, der i ikke ringe Grad kan forandre disse Forhold. Den Faktor, som maaske førte ham og med Rimelighed førte ham til at tage Springet ud i det frie, den lavere Skat, fjernes nu. Hvad bliver da den økonomiske Virkning deraf, hvis han oven i Købet har været saa uforsigtig at købe sig en Ejendom selv? Den maa — jeg kan ikke tro, der kan være nogen Tvivl om det — uvægerlig blive, at den paagældende Ejendom bliver formindsket ikke saa lidt i Værdi. Altsaa, med andre Ord, det Tab, han faar ved denne Omvæltning, kapitaliseres straks, og det synes mig altid at være uheldigt netop gennem en Skattelovgivning at tilvejebringe Kapitalforskydning. Men, at det vil ske her, er der for mig ingen Tvivl om.

Nu gaar vi altsaa ind i en Tilstand, som disse Love betinger, og om en vis Aarrække skal vi igen til at optage Tingene til en fornyet Behandling, og jeg er fuldkommen sikker paa, at med den Foragt, som den nuværende Regering nærer over for enhver Tendens i Retning af ikke at berøve Folk den